

ÅRET RUNDT I DRIVHUS OG VINDUESKARM

3. DEL

Notocactus får den skønneste tornedragt, når de får masser af gødning.

Foto: Hugo Jensen.

Vi har passeret Sankt Hans. Dage bliver langsomt men ubønhørligt kortere. Udover en kortere hvileperiode i den varmeste tid, vil der være fuld drøn på alle planterne. Opuntierne og Notoerne står og lyser op i sommeraftenen med deres gule blomster. Det samme gør div. *Echinopsis* med deres hvide og lyserøde dittoer. Alting er i fuld vækst. Nu er det tid for ompotning, stiklingeformering samt prikling af et-årige frøplanter. Jeg potter om hver andet eller tredje år, medmindre der er tale om et akut behov. De langsomt voksende kan stå i samme potte i årevis, forudsat de får rigeligt gødning. Jeg potter kun om, hvor planten er blevet for stor til potten. Hvis rødderne er hvide og friske og i fin stand, så potter jeg bare planten over i en større potte og vander godt til. Det gør ikke noget, at man bruger gødning her, tværtimod så er det med til at holde planten i vækst, mens den danner rødder i de nyvundne omgivelser. Hvis planten derimod har mistet rødderne helt eller delvis, eller der er utøj til stede, så brækker jeg rod-

klumpen op, og renser den for lus og døde rødder. Her må man godt gå hårdt til værks. Efter at have ladet planten ligge og tørre i et par dage, putter jeg den i en passende potte og holder den til den tørre side, men ikke helt tørt. Der skal lidt fugtighed til for at drive de nye rødder frem. Efter et par uger er planten frisk igen og kan tåle vand og gødning i fuld dosis.

Som pottejord bruger jeg Lecasand, ler og kvartssgrus i lige dele. Til enkelte vandkrævende planter som f.eks. *Cereus* tilsætter jeg dog 1/3 spagnum.

Når ompotningen er overstået, er turen kommet til sidste års frøplanter. De er nu ved at mase hinanden og potterne i deres søgen efter mere plads. Før i tiden prikledte jeg dem ud i hver deres potte, men grundet pladsmangel planter jeg dem nu frit ud i flamingobakker. Der kan være dobbelt så mange, og de har det dobbelt så godt, da de på den måde får meget mere plads omkring rødderne. Under priklingen er det vigtigt, at planternes rødder ikke tørrer ud. Derfor

vander jeg dem godt igennem, inden jeg går i gang, ligesom jeg også holder priklejorden godt fugtig. Når en hel bakke er plantet til, vander jeg godt igennem. Også her gøder jeg i 1/2 dosis. Derefter bliver bakkerne placeret let skygget under bobleplastic i 2 ugers tid, hvorefter de placeres i fuld sol. Som priklejord bruger jeg Lecasand og kvartsgrus i lige dele.

Stiklingeformering er kun noget, jeg udøver med planter, som ikke er villige til at sætte frø, eller med hybrider som kun lader sig nøjagtigt kopiere gennem vegetativ formering. Det drejer sig her især om epiphytiske hybrider. Ellers er det sukkulenter som *Aloe*, *Crassula*, *Gasteria*, *Haworthia* mm., jeg formerer vegetativt, da det med disse er hurtigere og nemmere end frøformering.

Når jeg har skåret de skud, jeg skal bruge, lader jeg

dem tørre et par dage. De lidt vanskeligere bliver dyppet i roddannerhormon. Derefter bliver de stukket i fugtigt kvartsgrus (spaghnum for epiphytternes vedkommende). Alle bliver de placeret i sluttet luft (låg over bakken), og sat på en hylde med let skygge og undervarme (28-30°). Efter 2-3 uger har de fået de fineste rødder, og kan nu tåle at få gødning i fuld dosis.

Mens man går og foretager sig en masse med sine kaktusser, skrider sommeren frem. Inden man får set sig om, er det blevet september, og efteråret banker så småt på døren. I 4. og sidste del kan du læse om høstning af frø, vinterforberedelser samt opsummering af det vi fik lært (og ikke lært) i løbet af sommeren.

Hugo Jensen.